

بسم رب الشهداء

من این سه باوری را که در امام وجود داشت، اندکی باز کنم. اینها مطالب مهمی است که اگر چنانچه در دل ما جائی باز کند، مسیر حرکت ما را روشن خواهد کرد.

در باور به خدا، امام مصداق این آیه‌ی شریفه بود: «الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَلا تَخْشَوْهُمْ فزادهم إيماناً و قالوا حسبننا الله و نعم الوكيل» (۱) «حسبنا الله و نعم الوكيل» را امام با همه‌ی وجود ادا میکرد و از بن دندان به آن معتقد بود. امام به خدای متعال اعتماد داشت، به وعده‌ی الهی یقین داشت، برای خدا حرکت کرد و کار کرد و حرف زد و اقدام کرد و میدانست که «ان تنصروا الله ينصرکم» (۲) وعده‌ی الهی است و حتمی و تخلف‌ناپذیر است.

در باور به مردم، امام بزرگوار، ملت ایران را به معنای حقیقی کلمه میشناخت. امام اعتقاد داشت که این ملت، ملتی است با ایمان عمیق، باهوش و شجاع؛ که اگر پیشوایان لایقی در میان آنها پیدا شوند، این ملت میتواند مثل خورشید در میدانهای مختلف بدرخشد؛ امام این را قبول داشت. اگر یک روز عنصر نالایقی مثل شاه سلطان حسین موجب شد که ملت ایران در لاک خود فرو بروند، اما در روز دیگری، مرد شجاعی مثل نادرقلی - بدون آن القاب و عناوین - وقتی در میان مردم ظاهر میشود و با شجاعت، پیشوائی مردم را به عهده میگیرد، این ملت میتواند میدان حرکت افتخارآمیز خود را از دهلی تا دریای سیاه گسترش دهد؛ این را امام در تاریخ دیده بود، نظائر آن را مشاهده کرده بود و اعتقاد و ایمان به این مطلب داشت؛ ملت ایران را میشناخت، به ملت ایران اعتماد داشت. ایمان عمیق مردم که در زیر اندوهای ساخته و پرداخته‌ی دنیاطلبان مخفی و پنهان شده بود، امام بزرگوار این ایمان عمیق تغییرناپذیر را شکوفا کرد؛ غیرت دینی مردم را برانگیخت و ملت ایران الگوی استقامت و بصیرت شد. مردم در چشم امام بزرگوار، عزیزترین بودند؛ دشمنان مردم، منفورترین بودند. اینکه شما ملاحظه میکنید که امام در مقابله‌ی با قدرتهای سلطه‌گر لحظه‌ای از پا ننشست، عمدتاً به‌خاطر همین بود که قدرتهای سلطه‌گر، دشمن سعادت مردم بودند و امام دشمن مردم را دشمن میداشت.

در باور به خود - اعتماد به نفس - امام به مردم ایران «ما میتوانیم» را تعلیم داد. امام قبل از آنکه «ما میتوانیم» را به مردم ایران تلقین کند و تعلیم دهد، «ما میتوانیم» را در وجود خود زنده کرد؛ اعتقاد خود را به توانائی شخصیتی خود، به معنای حقیقی کلمه، به مظهر بروز و ظهور رساند. در روز عاشورای سال ۴۲ امام در عین غربت، در میان طلاب و مردم قم در مدرسه‌ی فیضیه، محمدرضا شاه را که با اتکای آمریکا و قدرتهای خارجی، به طور بی‌قید و شرط و بی‌مهاری بر کشور حکومت میکرد، تهدید کرد که اگر اینچور حرکت کنی، این راه را ادامه دهی، من به مردم ایران خواهم گفت تو را از ایران بیرون کنند! این را چه کسی میگوید؟ یک روحانی ساکن در قم، بدون سلاح، بدون تجهیزات، بدون پول، بدون پشتوانه‌ی بین‌المللی؛ فقط به اتکاء ایمان به خدا و اعتماد به نفس، که میتواند در این میدان بایستد. آن روزی که امام از تبعید برگشت، در همین بهشت زهرا دولت بختیار را تهدید کرد و با صدای بلند گفت: من توی دهن دولت بختیار میزنم، من دولت تعیین میکنم. این، اعتماد به نفس بود. امام به خود و به نیروی خود و به توانائی‌های خود ایمان و باور داشت. همین باور به خود، در عمل امام، در گفتار امام، به ملت ایران منتقل شد. عزیزان من! صد سال به ما ملت ایران تلقین کرده بودند که شما نمیتوانید؛ نمیتوانید کشورتان را اداره کنید، نمیتوانید عزت به دست بیاورید، نمیتوانید ساخت و ساز کنید، نمیتوانید در میدان علم حرکت کنید، نمیتوانید، نمیتوانید؛ ما هم باورمان شده بود.

یکی از ابزارهای مؤثر دشمنان برای تسلط بر ملت‌ها، همین تلقین «نمی‌توانید» است؛ که ملت‌ها مأیوس شوند، بگویند ما که نمیتوانیم کاری بکنیم. با این ترفند، صد سال ملت ایران در میدان‌های سیاست، علم، اقتصاد و همه‌ی میدان‌های زندگی عقب افتاد. امام مطلب را برگرداند، این ابزار تسلط ابرقدرتها را از دست آنها گرفت، به ملت ایران گفت «شما میتوانید»؛ شجاعت را به ما برگرداند، تصمیم و قاطعیت را به ما برگرداند، اعتماد به نفس را به ما برگرداند، ما ملت ایران احساس کردیم میتوانیم؛ حرکت کردیم، اقدام کردیم؛ لذا ملت ایران در همه‌ی میدان‌ها - که حالا اشاره‌ای خواهیم کرد - در این سی و چند سال پیروز شده است.

این سه باور در امام - یعنی باور به خدا، باور به مردم، باور به خود - محور همه‌ی تصمیم‌گیری‌های او، همه‌ی اقدام‌های او و همه‌ی سیاست‌های او شد. در آغاز نهضت، همین سه باور به امام قدرت داد؛ در دوران تبعید، همین جور؛ در وقتی که امام به پاریس حرکت کرد، همین جور؛ در وقتی که به ایران آمد، همین سه باور به امام این قدرت را داد که در آن شرایط وارد تهران شود؛ در حوادث بهمن ۵۷، در فتنه‌های داخلی، در اعلام نظام جمهوری اسلامی، در ایستادگی صریح در مقابل نظم ظالمانه‌ی جهانی، در اعلام «نه شرقی، نه غربی»، در جنگ تحمیلی، و در همه‌ی قضایای آن ده سال پر حادثه‌ی زندگی امام، همین سه باور در امام متجلی بود. منشأ تصمیم امام، منشأ اقدام امام، منشأ سیاست‌های امام، همین سه باور بود.

سخنرانی رهبرانقلاب در حرم مطهر حضرت امام‌ره (سه شنبه، ۱۴ خرداد ۱۳۹۲)

نمایشگاه "همین سه باور"

اهداف طرح:

- تبیین باور "ما می‌توانیم" در میان دانشجویان در جهت زمینه‌سازی اقتصاد مقاومتی و گفتمان سازی "باورهای سه گانه"
- تبیین مقوله "اعتماد به خدا، اعتماد به ملت، اعتماد به نفس" و پایش حافظه تاریخی عموم ملت ایران
- قرینه‌یابی تاریخی "ما می‌توانیم" در طی ۸ سال دفاع مقدس و امتداد آن در طی سال‌های پس از جنگ
- بررسی نقاط ضعف در شکل‌گیری "باورهای سه گانه" و جریان‌های حامی "ما نمی‌توانیم"
- هدف‌شناسی "شهدای دفاع مقدس" در راستای "ایمان به وعده الهی"
- همدلی دانشجویان با جریان امید به آینده و نصرت الهی
- برقراری دیالوگ سازنده با اساتید و دانشجویانی که در مسأله "ما می‌توانیم" ابهام دارند
- بررسی تجارب فردی (جهادگران، مهندسان و ..) و تجارب اجتماعی دوران دفاع در راستای مهندسی فرهنگی (سبک زندگی و ...) و زمینه‌سازی تمدن نوین اسلامی

زمان و مکان اجرا :

در ایام دهه فجر به مدت ۱۰ روز بصورت جنبی در طی برگزاری کنگره استانی شهدای دانشجوی استان البرز در محل دانشگاه آزاد کرج

بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج با ۲ دفتر مرکزی و ۱۸ دفتر تابعه برادران و خواهران ؛ بزرگترین تشکل دانشجویی استان و دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج می باشد . دانشگاهی که بیش از ۲۵ هزار دانشجو دارد و جزء واحدهای برتر کشوری می باشد.

منابع فکری و اجرایی طرح :

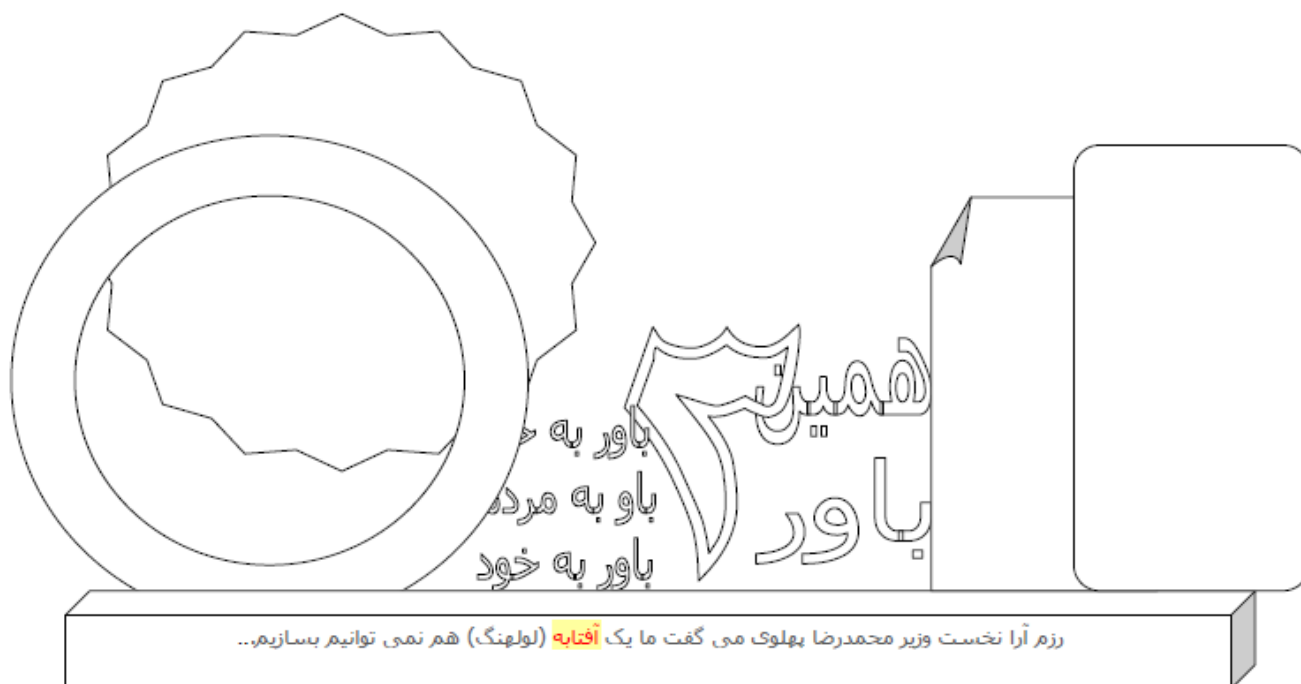
- کانون سنگرسازان بی سنگر (جهادگران ۸ سال دفاع مقدس)
- سازمان بسیج مهندسی
- قرارگاه شهید احمدی روشن
- شبکه تحلیلگران ایتان
- مجموعه مستندات و تحقیقات برنامه های تلویزیونی "پایش" و "ثریا"
- آتلیه سه در چهار
- خانه طراحان انقلاب اسلامی
- قرارگاه شهید باقری
- پژوهشگاه علوم و معارف دفاع مقدس
- مجموعه های نمایشگاهی : مامی توانیم ، تا قاف ، این راه هنوز ادامه دارد ، نمایشگاه جنگ - کار - تا پیروزی ، بسته تشکیلاتی شماره ۱۹ قرارگاه شهید باقری

شرح مختصری از نمایشگاه :

ماکت های دستاوردهای نظام در بخش های نظامی ، صنعتی و ...		فضای عمومی دانشگاه
بنرهای داربستی در سطح فضای دانشگاه :طرح های گرافیکی تا قاف ،ما می توانیم و ...		
شبه ماکت (دو بعدی) از دستاوردهای صنعتی ، نظامی ، پزشکی و ... در لابی هر دانشکده		
دانش بنیان	معرفی شرکت های موفق	جنب سالن مرکزی
کارآفرین		
جهادگران ، رزمی – مهندسی جنگ و ...	معرفی تجربیات موفق دوران دفاع	
نمایشگاه عکس "تا قاف"		
حضور شخصیت های چهره و گپ و گفت دانشجویی و برقراری دیالوگ با عموم اساتید و دانشجویان در راستای گفتمان "باور"	کافه گفتگو	
معرفی شهدای دانشجوی استان	شهیدشناسی	
معرفی شهدای شاخص در حوزه "ما می توانیم"		
پنجاه سال عبادت (وصیتنامه شناسی شهدای شاخص)		
بررسی مقوله "باور" در کشور کره جنوبی	دیگران	
خانواده شهدا	کارآفرینی	
چهره های کارآفرین		
اساتید نخبه و کارآفرین (اساتید ارزشی متخصص و...)	استفاده از ظرفیت پژوهشی دانشگاهیان	
دستاوردهای پژوهشی دانشگاه (انجمن های علمی و ...)		

با توجه به گسترده بودن موضوع فوق و ضمناً کشاندن گفتمان به کف کلاسها و دیالوگ های استاد - دانشجویی ، پیشنهاد گردید به جای شرکت های دانش بنیان از ظرفیت پژوهشی عموم دانشجویان استفاده شود تا بدین ترتیب باورهای سه گانه در جو دانشگاه تزریق شود ، ان شا ا...

اتود اولیه طرح استیشن ها :

رزم آرا نخست وزیر شاه مخلوع می گفت ما یک آفتابه (لولهنگ) هم نمی توانیم بسازیم. یک روز آمدند صریحاً گفتند ما نمی توانیم ... این حرف جزو حرف های رایج بود که ایرانی حتی نمی تواند لولهنگ بسازد! شاید شماها ندانید لولهنگ چیست. لولهنگ یعنی آفتابه. آن هم آفتابه ای گلی. این نگاه سیاستمداران و سررشته داران امور دانشگاهی آن روز بود. رهبر معظم انقلاب اسلامی ۱۳۸۴/۱/۳۰

اتود اولیه استیشن هایی که قرار است در هر دانشکده تعبیه شود به صورت شکل نمایش داده شده است ؛ بدین ترتیب :

• در قسمت سمت راست استیشن :

- فعالیت های پژوهشی شاخص دانشکده شامل فعالیت ها و رزومه تحقیقاتی اساتید و دانشجویان برتر فارغ از هر گونه گرایشات سیاسی

- مشکلات موجود در صنعت و یا زمینه های تحقیقاتی مورد نیاز در کشور در رشته های مرتبط با دانشکده

- تعریف سوالات پژوهشی مورد نیاز کشور با این محور که سوالات فوق ؛ پاسخگوی نیازهای اساسی کشور باشد.

• در قسمت سمت چپ استیشن :

- تصویر (shape,logo,image,vector,cartoon,hand-drawn,...) یکی از نمادهای خودباوری و پیشرفت صنعتی ، تحقیقاتی که در کشور انجام شده است. این نمادها که پرینت گرفتشده و بروی کارتن پلاست چسبیده و حاشیه های آن برش می خورد ؛ می بایست از تم های مرتبط با فضای علمی دانشکده انتخاب شود . مثلا
 - فنی : سد سازی ، نیروگاه و ...
 - مدیریت : مدیریت پروژه ،ارتباط سرمایه و نیروی کار در اسلام
 - علوم پایه : انرژی هسته ای ، نانو فناوری ، رادیوداروها
 - دامپزشکی : پژوهشگاه روطن
 - روانشناسی : سبک زندگی در استفاده از محصولات داخلی و ...
 - تربیت بدنی : موفقیت های اخیر در ورزش های گروهی(والیبال ، بسکتبال و ...) و سایر رشته هایی که تاکنون سرمایه گذاری نشده
 - کشاورزی : توسعه پایدار و محصولات غذایی استراتژیک ، باغداری ، پرورش زنبور عسل و ...
- کلمات هیمن سه باور و ... هم به صورت برش خورده روی کارتن پلاست با قطر بیش از ۳ میلیمتر و به صورت غیر همسطح با سایر object ها قرار می گیرد.
- اندازه سطح به پاگد ها ، لابی ها و یا راهروهایی از هر دانشکده بستگی دارد که قرار است استیشن در آنجا تعبیه شود. طبیعتا محل پررفت و آمد یا جایی که مخاطب علاوه بر دیدن استیشن بتواند بایستد ، بخواند و حتی تأمل و نظر بدهد مطلوب است. این به معنی این است که به استیشن ؛ مانند سایر بردها و ... فقط نگاه نیندازن و برون . البته محلی که خواهران هم بتوانند با اطمینان خاطر بایستند و تأمل کنند نیز باید لحاظ شود.
- اگر در قسمتی از استیشن بتوان محلی برای قرار دادن بهوشورهای رنگی و جذاب یا تصویر چاپ شده ی طرح کل استیشن به صورت رنگی و یا ... تعبیه کرد؛ در انتقال محتوا به مخاطب تأثیر گذارتر خواهد بود.
- پلت مکعب مستطیل شکل که باقی object ها روی آن سوار می شود بهتر است از جنس چوب باشد (باکس نئوپانی یا چوبی ارزان قیمت تر است)

شهیدی که بر خاک می خفت

سرانگشت در خون خود می زد و می نوشت

دو سه حرف بر سنگ:

«به امید پیروزی واقعی

نه در جنگ،

که بر جنگ!»